

[J. O. Krag.]

sættes for som følge af denne krigsudvidelse. Vi har klart og utvetydigt taget afstand fra krigsudvidelsen. Vi mener ikke alene, det er en handling, der strider imod de humanitære formål, vi bekender os til, vi mener også, det internationalt er ulykkeligt, at USA har udvidet krigen til Cambodia. Vi er bange for, at den plan, Amerikas præsident selv har lagt for at trække sine tropper tilbage fra Vietnam og få Vietnamkrigen stoppet, vil blive ødelagt eller forsinket i kraft af krigsudvidelsen. Vi mener også, at denne krigsudvidelse ødelægger det sidste spinkle håb, der måske kunne knyttes til fredsforhandlingerne i Paris.

Vi tager afstand fra krigsudvidelsen til Cambodia, vi fordømmer den handling, USA foretager ved krigsudvidelsen til Cambodia, vi mener, at den danske regering burde demonstrere sine synspunkter ved nu på linje med Sverige at anerkende regeringen i Hanoi. Men vi vil ikke lade os kuse rundt af hr. Sigsgaard til at stemme for de udtalelser, han stiller forslag om i så henseende, og jeg synes egentlig, at VS i den korte tid, det parti har tilbage her i tinget, skulle lade være med den slags.

Så skal jeg vende mig til de økonomiske problemer. Hr. Haunstrup Clemmensen har både i dag og ved tidligere lejlighed med sine evner for sarkasme ment, at socialdemokratiet og ikke mindst undertegnede har været dårlige spåmænd, for vi har sagt, at regeringens samlede økonomiske politik, den samlede stramning af finanspolitikken, ville ramme erhvervslivet, før eller siden ville ramme byggeriet og ville skabe en dårligere beskæftigelsessituation. Det er jo slet ikke sket, siger hr. Haunstrup Clemmensen, så hr. J. O. Krag hører til de små profeter, eller hvordan det nu var det blev sagt — det var i en tidligere debat, det var ikke i dag, men jeg har en meget god hukommelse.

Finansministeren benyttede jo også sit besøg på talerstolen til at fortælle om den strålende gode beskæftigelse. Hvis jeg var regeringspartiordfører, eller hvis jeg som minister skulle udtale mig på en regerings vegne, hvad jeg har gjort ved tidligere lejligheder, ville jeg nu ikke slå så meget på tromme for den i øjeblikket gode beskæftigelsessituation, og jeg ville ikke udnævne personer, der kritiserer regeringens samlede

økonomiske politik, til at tilhøre de falske eller de små profeter.

Vi har jo ikke set enden endnu. Den endelige virkning af den høje udskrivningsprocent fra i fjor, den, vi nu lever under, sammenholdt med alle de andre strammende ting, diskontoforhøjelsen, obligationskursfaldet, kreditbegrænsningen, de bånd, der lægges på kommunerne, sommerstoppet osv. osv., har jo ikke vist sig endnu. Vi ved alle sammen, at i det samfund, vi lever i, tager det tid, inden en økonomisk stramning bider til. Den har ikke bidt til endnu, så kan vi, som vi gjorde det i 21 mands udvalget, diskutere hvorfor. Men hvis regeringens politik i retning af at formindske betalingsbalanceunderskuddet skal virke, så må denne strammende, forbrugsbegrænsende politik, denne politik, der også indeholder restriktioner over for bygge- og anlægsvirksomhed, bide til, og hvis den gør det, og hvis den derigennem medfører en bedre betalingsbalancesituation, ja, så er det jo lige så sikkert, at den vil medføre ringere vilkår for erhvervslivet, lavere byggeaktivitet, lavere beskæftigelse og større arbejdsløshed.

Jeg har udtalt mig om, at denne regering godt kunne ende med en arbejdsløshed, der er dobbelt så stor, som vi havde i den socialdemokratiske regerings tid, det vil sige en ledighed på ca. 5 pct. Nu ville det være letsindigt af mig netop at hæfte mig ved den procent, og det ville også være letsindigt af mig at sige, om denne arbejdsløshed viser sig i december måned i år eller i februar-marts måned til næste år. Så præcist er der ingen af os der kan forudsige den økonomiske udvikling, men jeg ved, jeg er ganske på linje med de økonomer, der normalt betegnes som vismændene, når jeg stadig holder fast ved den vurdering, at den samlede virkning af regeringens økonomiske politik må blive en nedsat økonomisk aktivitet, et mindre byggeri og en anden beskæftigelsessituation, en større arbejdsløshed end den, vi har i dag. Og jeg er ikke bange for at møde de herrer fra regeringspartierne senere, i slutningen af dette år eller ind i det næste, i en drøftelse af, hvem der får ret.

Finansministeren siger, at det er netop i år, man for alvor tager fat på at forbedre betalingsbalancen. Ja, det var rigtignok også på tide, og man må spørge, hvorfor man ikke for alvor tog fat på det i sit første rege-